

ERIK DOMINIK NOVÁK

BRÁNA

ZAHRADY

Erik Dominik Novák

**BRÁNA
ZAHRADY**

OBSAH

SEDMÁ	6
PŘED OPONOU	8
ZA STĚNOU	9
VZPOMÍNEJ	10
S BÍLOU PĚNOU	12
SOUSED TVŮJ	13
KOLIK SLOV	14
KE DNI ŽEN	15
KŘÍDLA MÁ	16
ŽENY	17
LEHCE	18
CHÝŠE TRÁM	19
SUK	20
DEVÁTÁ	21
HŮL	23
PRACH	25
BŮH	26
KDYŽ	27
NAŠÍ OTĚŽÍ	28
V NITRU DUŠIČEK	30
V PŘÍKLADNÉM OPOJENÍ	31
TVŮJ SMÍRČÍ SNÁŘ	32
KDYŽ PADNE VĚTA	34
TVŮJ VNITŘNÍ KLID	36

DELFI NI	38
JÍT, A DOBRÉ SÍT	39
OBRÁZKY	41
DOBA LEDOVÁ	42
VÍLA VÍL SE VZDÁ	43
MŮJ PANE,	45
MODRÁ KNÍŽKA	46
SLOVNÍ VÝMĚNA	47
KAM JEN ORLI LÉTAJÍ	48
PŘESMYČKY	49
AŽ PŮJDEŠ	50
KDO VLASTNĚ JSI	51
TVÁŘ ZA DOTEK	52
AŽ SLÉTNE DRAK	53
SMÍRČÍ ATENTÁT	54
SKRYTÉ KLIČKY	55
TRAKTOR, CHLÉB, I VEPŘ	56
KOŤÁTKA	57
MILÝ ČTENÁŘI,	58
JENOM PÁR	59
KDE ŽENA VLÁDNE	60
TVÝM CHOUTKÁM	61
TVŮJ VĚJŘ	62
NOVÁ SABINA	64
AŽ NAJDEŠ CESTU	65
ZPRÁVY	66
TVOU KRÁSKOU	67
V ZORNÉM POLI	68

KVĚTY Z KVĚTU	69
VE SVÉM OČKU	70
KROM MÉ NĚHY	71
CO MŮŽEŠ TY	72
JEJÍ DUŠI	73
MŮJ PŘÍTELI	74
VE TVÉM ZVONCI	75
KRAPET NĚHY	76
DO KAŽDÝCH DVEŘÍ	77
STÍNY BEZ PŘÍČINY	78
NA DRÁZE VLAK	79
JEJICH STOP	80
DO SNĚNÍ	81
BRÁNA ZAHRADY	82
COŽ JE OTÁZKOU	83
TVŮJ RET	84
DO DLANÍ	85

SEDMÁ

Sedmá je brána,
má půlka vstává –
Ta druhá, lebedí si
do oběda

Do nitra káva,
a první zpráva,
že svět tam, uvnitř mne
je neposeda

Tak s dalším jitem,
zas v stavu příkrém,
ospalky smyji, a vpluji
do reality

A pro doušek vína
i sopka vzlíná
A pro též, osmělíš se

možná i Ty

Já nechci v jícnu
svíčku bez svícnu
A tedy, rád jsem, jsi-li
opojena

Jícnu si skrápěj,
však nepřeháněj
Buď smělá, leč dál buď
moje žena –

PŘED OPONOU

Před oponou z bílých střípků
v modré já držím hlídku
Do zelené jen láskou padám,
když srdéčko srdéčkem strádá

I dušička dušičkou chřadne,
když odcházíš, a hlas Tvůj slábne
Sté, kol mých stop tvoř stopu druhou
I do vzdálených dob buď' mojí vzpruhou –

ZA STĚNOU

Za stěnou složenou z růží
s Tebou já cítím se nejlíp v kůži
Svět sluncem zalitej copy Ti splétá
V těch copech kvítek měj, nechť padne věta

že má se smysl houpat na vlnách citů, a v příšeří
Že hřích je se nevykoupat, a nekráčet
v plavkách nábřežím –

Za dotek Tvůj najmu loďku
Jen chvíli stůj, a zhasnu sopku
Sopku v nás nechám plát, plamen se vzpíná
Nažhav jej akorát, ať zmizí stěna

stěna, jež bývala z vonných růží –
Ať druhý cítí se nejlíp v kůži
Kůži Tvou neprodám, jen mne pluj v loži
Vždyť když Tě neshledám, tepny se zúží

VZPOMÍNEJ

Máš svůj strop, a k loži byt, a vchod,
a v loži mém proplouváš do temnot
A temnou noc chceš trávit pouze
se mnou

Máš už klíč, a přístup k roletě,
sic prázdnou spíž, když nevíš o světě
A nejen pro náš svět chci být
Tvou ženou

I roleta se s ránem otočí,
i paprsky skrz má skla odbočí
I pošťák Tvůj již vstal, a dlouze
zvoní

To na Tvých řádků nese odpověď,
Tys vědět dal, dali Ti na paměť,
že pro náš vztah vskutku námitek
není